

بررسی تصویر الهه مادر در گلیم آناتولی و ردپای آن در بافت‌های کردی خراسان

* دکتر سید رسول موسوی حاجی

** سازمان حیران‌پور

چکیده: در مورد نقش الهه مادر بر روی نقاشی‌های دیواری چتل هویوک و گلیم آناتولی، نظرات گوناگونانی از سوی پژوهشگران ابراز شده است. برخی از محققان، حضور تصویر الهه مادر را در گلیم‌های آناتولی تأیید نموده و برخی نیز نفی کرده‌اند. این مقاله با توجه به نظریه الهه مادر که از سوی جیمز ملارت (James Mellart) ارائه شده است، سعی دارد تا به بررسی نقش این الهه در گلیم‌های آناتولی بپردازد و با توجه به آثار باقی مانده از محوطه باستانی چتل هویوک، شواهدی از وجود الهه مادر را در گلیم آناتولی پیدا کند. هم‌چنین با تحلیل چند گلیم، خصوصیات ظاهری الهه‌ها را بر روی گلیم آناتولی بیان کند. با توجه به این مهم که خاستگاه اصلی کردهای شمال خراسان از منطقه قفقاز در هم‌جواری آناتولی می‌باشد، این مقاله همچنین سعی در بررسی و مقایسه نقوش دو منطقه نیز دارد. به منظور بررسی دقیق‌تر این شباهت‌ها، تعدادی از نقوش موجود در نقاشی‌های دیواری چتل هویوک در آناتولی با نقوش موجود در دست‌بافت‌های کردی خراسان شمالی با یکدیگر مقایسه شده‌اند که نتیجه آن وجود تشابهات معنی‌داری بین نقوش مورد مطالعه می‌باشد.

واژگان کلیدی: الهه مادر، گلیم آناتولی، چتل هویوک، بافت‌های کردی، خراسان شمالی.

رسوم و فرهنگ‌ها نیز جایه‌جا می‌شوند و چون تعداد مهاجرین زیاد هستند، این سنت‌ها می‌توانند طی قرن‌ها متتمادی حفظ شوند. از جمله حرفی که کردهای قفقاز با خود به منطقه جدید آورده‌اند، قالی‌بافی بود و در نتیجه تعداد زیادی از نقوش رایج در منطقه قفقاز که تا حدودی تحت تأثیر آناتولی و زاگرس بودند، اکنون در بافت‌های این منطقه دیده می‌شوند. بالتفات به آنچه که معروض افتاد، این مقاله قصد دارد در مرحله اول، نقوش مشابه در بافت‌های کردی خراسان و نقاشی‌های دیواری چتل هویوک را مورد بررسی قرار دهد. سپس به معرفی الهه مادر و بیان نظریه الهه مادر جیمز ملارت بپردازد و در نهایت نیز با توجه به نقوش گلیم‌های آناتولی و آثار یافت شده در چتل هویوک، به بررسی نقش الهه مادر در گلیم‌های ترکیه و بافت‌های کردی خراسان شمالی خواهد پرداخت.

◆ چتل هویوک

محوطه باستانی چتل هویوک یکی از بزرگترین استقرارهای

◆ مقدمه

بنیاد بررسی مقاله حاضر بر پیش‌فرض یافته شده از سوی دیگر پژوهشگران مبنی بر تأثیرپذیری گلیم‌های آناتولی از فرهنگ مادرسالاری است که در دوره نوسنگی و یا پیشتر از آن در این منطقه رواج داشته است. در این پژوهش‌ها دلایل متعددی برای وجود نقش این الهه‌ها بر روی گلیم آناتولی ذکر شده که از آن جمله می‌توان به نقاشی‌های دیواری اشاره کرد که در آن‌هزاران دارای نقش اصلی هستند و ضمناً تشابه‌هایی با نقوش امروزی گلیم آناتولی دارند. شواهد پرستش الهه‌ی مادر در نقاشی‌های دیواری چتل هویوک که یکی از تمدن‌های پیشرفته نوسنگی است و قدمت آن به حدود ۶۵۰۰ تا ۵۴۰۰ ق.م. برمی‌گردد، در دشت آناتولی پیدا شده است. کردهای خراسان شمالی در دوره صفویه به دستور شاه عباس و از منطقه قفقاز که در همسایگی آناتولی بود، به شمال خراسان کوچانده شدند. هنگام مهاجرت‌هایی از این نوع که تعداد زیادی از افراد یک قبیله و یا طایفه به محل جدیدی کوچ می‌کنند، آداب و

* دانشیار گروه باستان‌شناسی، دانشگاه سیستان و بلوچستان.

** دانشجوی کارشناسی ارشد پژوهش هنر، دانشکده هنر، دانشگاه سیستان و بلوچستان.

دوره نوسنگی در خاور نزدیک میباشد. این محوطه باستانی در فلات آناتولی قرار گرفته و ارتفاع آن حدود ۳۰۰۰ متر از سطح دریا می باشد. چتل هویوک در ۳۲ کیلومتری جنوب شرق شهر قونیه واقع شده و شامل دو تپه شرقی و غربی می باشد که تپه شرقی بزرگتر و با اهمیتتر است. در مجموع مساحت چتل هویوک در حدود ۳۲ هکتار است. رود خانه چارشنبه چای مهم‌ترین شریان آبی موجود در دشت قونیه می باشد.

طول تپه شرقی در جهت شمالی جنوبی ۴۵۰ متر و در جهت شرقی غربی ۲۷۵ متر است و ارتفاع آن نیز به بیش از ۱۷ متر از سطح زمین‌های اطراف می‌رسد. ضخامت آثار باستانی در این محوطه به بیش از ۱۹ متر میرسد که این مقدار دو برابر آثار مکشوفه از مرسین و به مقدار قابل ملاحظه‌ای بیش از ضخامت آثار و لایه‌های باستانی در جریکو می‌باشد.

معمولآ آثاری غیر از دوره نوسنگی در این سایت وجود ندارد و تنها در بخشی محدود مقداری آثار هلنیستیک وجود دارد که در برخی موارد باعث صدمه زدن به آثار اصلی گردیده است. چون ساکنین دوره هلنی در برخی جا اقدام به حفر چاه نموده و باعث صدمه زدن به لایه‌های نوسنگی شده‌اند.

این محوطه را نخستین بار جمیز ملارت به همراه آلن هال و دیوید فرنچ در سال ۱۹۵۸ میلادی شناسایی نموده و به دلیل اندازه بزرگ سایت، بررسی کنندگان به سرعت اهمیت آن را درک کردند. به دلیل سردی هوا و همچنین کوتاه بودن مدت بررسی پژوهش‌های بیشتری بر روی آن صورت نگرفت. مواد فرهنگی موجود بر روی سایت (خاکستر، استخوان‌های شکسته، قطعات سفال، تیغه‌های ابیضیدین و غیره) گواه وجود استقرار دوره نوسنگی می‌باشد. در سال ۱۹۶۱ کاوش‌های باستان‌شناسی در چتل هویوک آغاز گردید که تا سال ۱۹۶۳ میلادی کارهای میدانی ادامه یافت و سال بعد یعنی ۱۹۶۴ نیز صرف پژوهش و مرمت آثار به دست آمده گردید.

دور جدید کاوش‌ها از سال ۱۹۹۵ میلادی به سربرستی یان هادر (Ian Hodder) آغاز گردیده و تاکنون نیز ادامه دارد. در سال ۱۹۹۵ هدف از کاوش، بررسی و حفاری مناطق دورتر از کاوش‌های دهه ۱۹۶۰ بود تا مشخص شود آیا می‌توان به معماری متفاوتی از آنچه قبلاً به آن دست یافته‌اند رسید. از این‌رو، کاوش‌ها در بخش شمالی تپه آغاز گردید که منجر به آشکار شدن ساختمان شماره ۱ گردید که حفاری آن تا سال ۱۹۹۷ به طول انجامید. از سال ۱۹۹۸ بخش‌های جنوبی و غربی سایت هم مورد کاوش قرار گرفت.

تاکنون دوازده دوره پیاپی استقراری در چتل هویوک شناسایی شده است که نشانگر وجود دوازده شهر- طبقه است. این طبقات از O-X نامگذاری گردیده‌اند. در این میان طبقه VI احتمالاً در بر دارنده دو زیر طبقه VIA و VIB می‌باشد. احتمالاً طبقه VII نیز شامل دو زیر طبقه می‌باشد. چتل هویوک و حاجیلار دو سایت مهم در آناتولی هستند که به روش کرین ۱۴ تاریخ‌گذاری گردیده‌اند (برای آگاهی بیشتر از کشفیات باستان‌شناسی در چتل هویوک بنگرید به:

.Mellaart, 1961, 1963, 1964, 1966, 1967. Hodder, 2005, 2006, 2008)

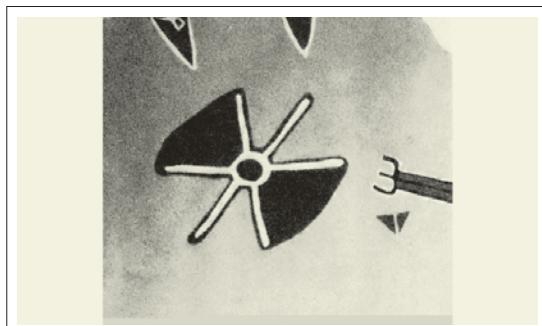
نقوش مشترک در گلیم آناتولی و بافت‌های کرده خراسان

کرده‌ها، گروهی از اقوام آریایی هستند که نواحی غرب ایران، شمال عراق، شرق ترکیه و منطقه قفقازی از سکونت‌گاه‌های اولیه آنها به شمار می‌رفته است. کردهای کوچانده شده به خراسان از ایل بزرگ کرد چشم‌گزک قفقازیه و از شعبه بزرگ کردهای هزبانی بودند که در مناطقی همچون دوین، چخور سعد، بوزنجرد، گنجه، ایروان و قره‌باغ زندگی می‌کردند (متولی حقیقی، ۱۳۸۷، ۱۳۸۳). این کردها در دوره صفویه به دستور شاه عباس و به دلیل مسائل سیاسی و امنیتی، به این منطقه انتقال داده شدند. در برخی منابع نوشته است که این کردها دو قبیله بودند، یکی از آناتولی مرکزی و دیگری از قره باğ در قفقاز. نقوش رایج در دست‌بافت‌های آناتولی را در بافت‌های مناطق دیگر، از جمله قفقاز، زاگرس و خراسان شمالی نیز می‌توانیم مشاهده کنیم. از آن‌جا که طی گذشت زمان مفاهیم از بین می‌روند و تنها نقوش باقی می‌مانند، امکان ساده‌تر شدن و حتی تغییر نقش اصلی به خصوص در جایی غیر از موطن اصلی نقوش بیشتر می‌شود و این تغییرات در نقوش فرهنگ‌های مرتبط با آناتولی و از جمله خراسان شمالی دیده می‌شود. مناطق قفقاز، زاگرس و آناتولی، همیشه در حال تبادل محصولات فرهنگی در طی هزاره‌ها بوده‌اند. یکی از دلایل تبادل نقوش بین این سه منطقه، گذشته از نزدیکی جغرافیایی، رواج زندگی عشايری از زمان‌های بسیار دور در میان مردم آن‌ها است که باعث شده برخی از نقوش و تکنیک‌های بافت در این سه منطقه شباهت‌هایی با هم داشته باشند. چرا که عشاير با مهاجرت خود بسیاری از کالاهای فرهنگی را نیز با خود جا به جا می‌کنند و این باعث پراکنده شدن نقوش در یک عرصه وسیع جغرافیایی می‌شود. از جمله نقوشی که می‌توانیم در بافت‌های مناطق ذکر شده و از جمله خراسان شمالی ببینیم، ستاره‌ای است که به ستاره حاجیلار (Hacilar)

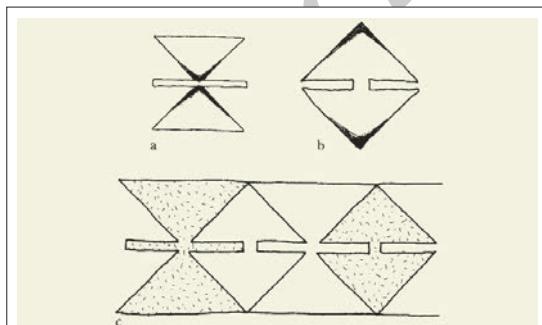

تصویر ۴: قالی کردی خراسان شمالی

نقش تبر دو سر در اکثر بافت‌های ایران و کشورهای همسایه دیده می‌شود و علت آن هم وجود این وسیله در اکثر فرهنگ‌های نوسنگی منطقه است (شکل ۵). از توسعه تبر دوسر یک شکل دیگر به وجود می‌آید که در شکل ۶ نشان داده شده است. استفاده از این دو شکل در نقاشی‌های دیواری چتل‌هویوک دیده می‌شود که به صورت فرم نر و ماده و جدا از هم نشان داده شده‌اند (شکل ۷). این دو نقش نیز امروزه در بافت‌های ترکیه و خراسان شمالی دیده می‌شوند (شکل‌های ۸ و ۹).

تصویر ۵: چتل‌هویوک، فرسکو، هزاره ششم ق.م.

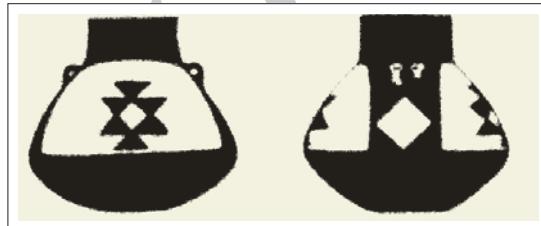

تصویر ۶: تبر دوسر و تصویر مکملش.

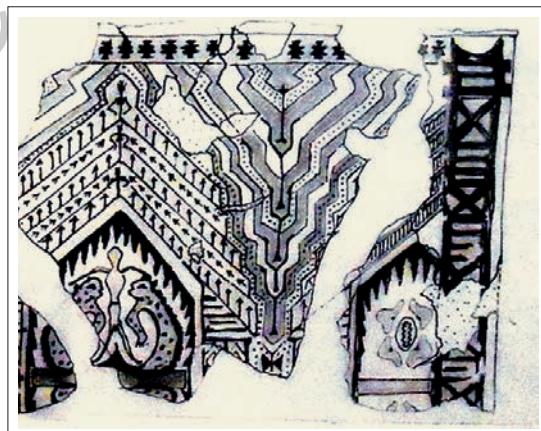

تصویر ۷: چتل‌هویوک، نقاشی دیواری، ۶۶۰۰ ق.م.

معروف است. حاجیلار نام یک محوطه باستانی و مربوط به فرهنگ نوسنگی قدیم است که در سیصد کیلومتری چتل‌هویوک قرار دارد. این دو فرهنگ تقریباً به طور همزمان در حدود ۶۶۰۰ ق.م. نابود شدند. ملارت کسی که به مدت چهار سال در حاجیلار حفاری کرد، ابتكار اصلی و مهم این فرهنگ را در مقایسه با چتل‌هویوک، توسعه سفال منقوش آن می‌داند (Electa, Abbeville, 1994, 38). شکل ۱ ظرفی از حاجیلار را نشان می‌دهد که طرح به خصوصی از ستاره معروف به ستاره حاجیلار (بر روی آن کشیده شده است). این طرح برای نخستین بار از این منطقه کشف شده است. در طول حفاری‌های بیشتر که در چتل‌هویوک انجام شد، ستاره‌های مشابهی در نقاشی‌های دیواری آن پیدا شد که در حاشیه بالایی شکل ۲ نشان داده شده است. نقش این ستاره در بافت‌های امروز ترکیه و خراسان شمالی نیز دیده می‌شود (شکل‌های ۳ و ۴).

تصویر ۱: سفال، حاجیلار، هزاره ششم ق.م.

تصویر ۲: نقاشی دیواری، چتل‌هویوک، هزاره ششم ق.م.

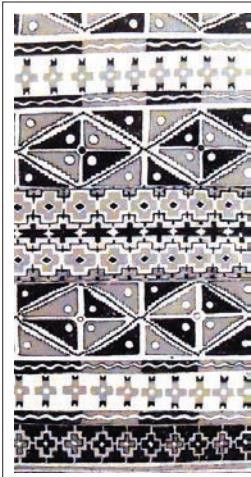

تصویر ۳: کلیم آناتولی.

وجود دارد که پس از معرفی الهه مادر به بررسی آن خواهیم پرداخت.

تصویر ۱۲: چتل‌هوبیک، نقاشی دیواری

تصویر ۱۱: چتل‌هوبیک، نقاشی دیواری، قلم، هزاره ششم قم

◆ الهه مادر در گذر زمان

پرستش الهه مادر به دوران پارینه سنگی برمی‌گردد. بسیاری از انسان‌شناسان عقیده دارند که خدا یا خدایان اولیه انسان‌ها زن بوده‌اند. این هم‌زمان بود با پیدایش اسطوره‌های قدیمی درباره خلقت موجودات که در آنها پنداشته می‌شد که باروری جنس ماده به صورت خود به خودی است و در مفهوم خلقت. اصل مردانه را سهیم نمی‌دانستند. در آن زمان عقیده بر این بود که الهه، جهان را به تنهایی آفریده است و با صفاتی مانند خالق، باکره، مادر، نابودکننده، جنگجو، شکارچی، همسر، شفاده‌نده و ساحر شناخته می‌شد و توانایی‌های او با ترقی فرهنگ‌هایی که او را می‌پرستیدند، افزایش پیدا می‌کرد (Walker, 1983). الهه و یا مادر بزرگ در همه مذاهب به خصوص در مذاهب قدیمی خاورمیانه، به عنوان سميل حاصل خیزی زمین تعریف شده بود. پیکره‌های مشابهی در همه جای خاورمیانه پیدا شده‌اند. از او به عنوان مادر حیات، نیروی زاینده طبیعت و به خصوص مسبب تجدید دوره‌ای حیات قدردانی می‌شد. ظهورهای بعدی مذهب او به صورت پرستش خدای مرد بود که این مرد می‌توانست پسرش و یا معاشوش باشد و یا هر دو، مانند آدونیس (Adonis)، آتیس (Attis) و اریسیس (Orisis) که مرگ و رستاخیز دوباره خدای مرد حاکی از قدرت احیاکننده زمین بود (Monday, 2005, 1).

در میان پیکره‌هایی که کشف شده‌اند، پیکره‌های ونوس از شهرت خاصی برخوردارند. مجسمه‌های برهمه‌ای که دارای اعضای غلو شده هستند و به دوره پارینه سنگی قدیم، بین ۳۵۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰ قبل از میلاد برمی‌گردند. یکی از معروف‌ترین آنها ونوس ویلندورف (Venus Willendorf)

تصویر ۸: گلیم آناتولی، نقش تبر دوسر و مکملش.

تصویر ۹: گلیم کردی خراسان شمالی، نقش مکمل تبر دوسر.

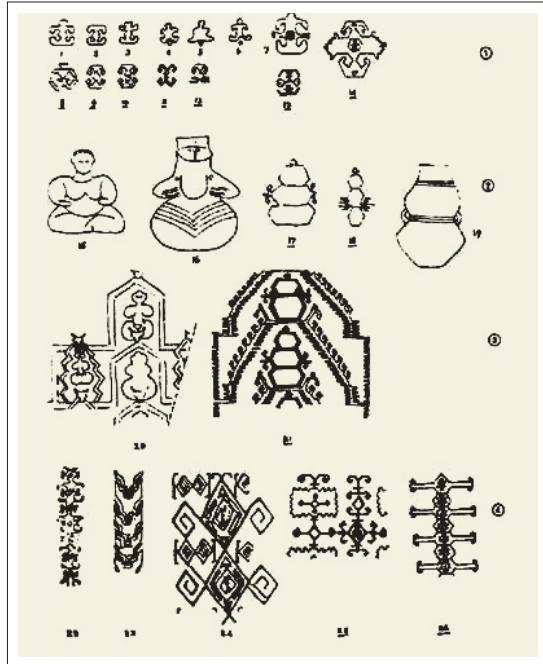

تصویر ۱۰: گلیم کردی خراسان شمالی، نقش تبر دوسر.

از دیگر نقوشی که در بافت‌های خراسان شمالی موجود است و به نظر می‌رسد تحت تأثیر فرهنگ‌های نوسنگی آناتولی به وجود آمده باشد (شکل ۱۱)، نقش لوزی است که به چهار مثلث کوچک‌تر تقسیم شده است و هر مثلث رنگی متضاد با مثلث کناری خود دارد (شکل ۱۲). نقش بعدی که به آن خواهیم پرداخت، نقش الهه مادر است که نظریه آن در سال ۱۹۶۵ میلادی توسط جیمز ملارت مطرح شد. این نظریه اعلام می‌کند که نقوشی که بر دیوارهای چتل‌هوبیک دیده می‌شوند، نقش الهه مادر هستند و امروزه می‌توان این نقش را در گلیم‌های ترکیه مشاهده کرد. با توجه به این پیش‌فرض احتمال وجود نشانه‌هایی از این نقش در بافت‌های خراسان شمالی نیز

یک باستان‌شناس انگلیسی در سال ۱۹۶۰ میلادی انجام شد و نتیجه‌هاش کشف آثاری از دوره نوسنگی بود. هرچند این کاوش هیچ گاه تکمیل نشد، ولی در طرز نگاه به فرهنگ‌های نوسنگی تحول ایجاد کرد و پیشرفت قابل ملاحظه‌ای را در علم باستان‌شناسی به وجود آورد. بعد از پایان غیرمنتظره و ناگهانی حفریات چتل هویوک در سال ۱۹۶۵، ملارت یک نظریه جدید درباره ریشه نقوش گلیم‌های آناتولی‌ای ارائه کرد که به نام تئوری الهه مادر معروف شد. در این تئوری او می‌گوید که تصاویر بافته شده بزرگی که به احتمال زیاد شباهت‌هایی به گلیم آناتولی امروز داشته‌اند، در اتقاک‌هایی که به آئین پرستش الهه مادر بوده آویزان می‌شده‌اند. اگر چه هیچ قطعه و یا تکه‌ای از این بافته‌ها باقی نماند است، ملارت عقیده دارد که نقاشی‌های دیواری باقی مانده. چگونگی آن‌ها را نشان می‌دهند. او ادعا می‌کند که این دیوارنگاره‌ها نسخه‌های واقعی از بافته‌های آن زمان هستند. اثبات این‌که دیوارنگاره‌ها برداشت‌هایی از دیوارهای تزئین نشده و جای سوراخ میخ‌ها بود، جایی که تزئین انتظار می‌رفت و سوراخ میخ‌ای باقی مانده بودند.

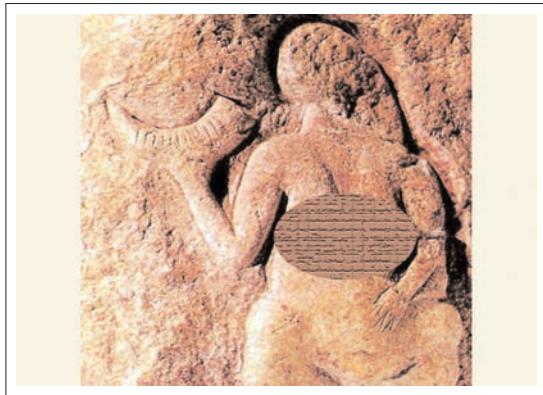
(Mellart, 1989, 44).

تصویر ۱۳: نقوش از چتل هویوک و حاجیایر که با نقوش گلیم‌های آناتولی مقایسه شده‌اند. شماره‌هایی که در زیرشان خط کشیده شده، نقوش گلیم هستند.
(James Mellart, 1984, 25-41)

ملارت حدس می‌زد شاید به علت هزینه در برخی از اتقاک‌ها، از نقاشی به جای بافته استفاده شده است. این دیوارنگاره‌ها شامل برجسته‌کاری‌های گچی و فیگورهای

است که در اتریش پیدا شد. یک پیکر کوچک ساخته شده از سنگ آهک به بلندی چهار اینچ که دارای سینه‌ها و شکم اویزان است. در جنوب فرانسه نیز نوس لاسل (Lausel) (Venus of Lausel) پیدا شده که به صورت نقش برجسته در یک صخره تراشیده شده است (شکل ۱۳). این نقش برجسته متعلق به یک معبد شکار است و به قبیل از میلاد برمی‌گردد. در این حجاری، زن به رنگ قرمز است (شاید تحت تأثیر رنگ خون) و شاخ یک گاومیش را در یک دست نگه داشته است.

تصویر ۱۴: نوس لاسل، ۲۷۰۰ تا ۲۲۰۰ ق.م.

در نقاشی‌های دیواری فرانسه در غار کرو. ماگنون (Cro-Magnon) زن‌ها در حال زایمان به تصویر کشیده شده‌اند. الهه‌های برهنهای که حامی شکارچی‌های ماموت و هم‌چنین حفظ کننده آتش در آتشدان و بانوی حیوانات وحشی هستند. از دوره نوسنگی (۹۰۰۰ تا ۷۰۰۰ ق.م) نیز پیکره‌هایی به دست آمده‌اند که نشانه رواج فرهنگ مادرسالاری در این دوره است. این پیکره‌ها به گونه‌ای تزئین شده‌اند که مشخص است مخصوص پرستش بوده‌اند. در آفریقا از این دوره نقاشی‌هایی در غارها پیدا شده‌اند که در آن‌ها الهه‌ها با شاخ به تصویر کشیده شده‌اند (ایسیس ۷۰۰۰ تا ۶۰۰۰ ق.م). این تصاویر الهه‌ایی با پوست سیاه رنگ را به نمایش می‌گذارند که زنان دوجنسه خود بارور را نشان می‌دهند. بعد از نوسنگی در فرهنگ‌های حلف، سومر و ...، هم‌چنان پرستش الهه‌ها رواج داشته است.

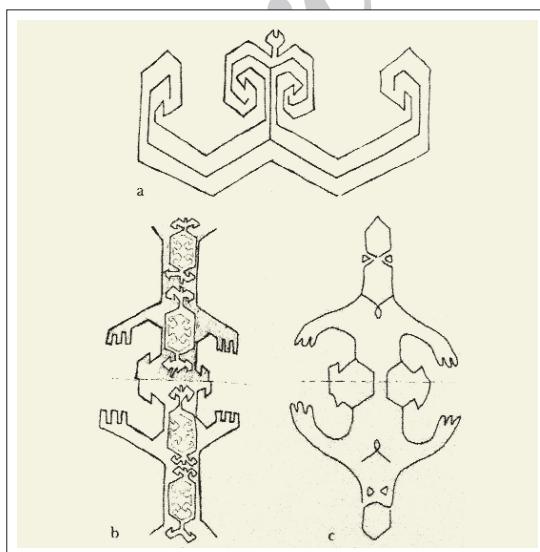
با آغاز مذهب یهود به خدایی یهود می‌توان گفت که عصر طلایی الهه‌پرستی به پایان رسید. این تقریباً بین ۱۸۰۰ تا ۱۵۰۰ ق.م اتفاق افتاد. زمانی که حضرت ابراهیم در کنعان زندگی می‌کرد.

نظریه الهه مادر جیمز ملارت (James Mellart) تئوری الهه مادر نتیجه کشفیات مهم باستان‌شناسی در چتل هویوک است. حفریاتی که به سرپرستی جیمز ملارت.

از لحاظ تکنیکی گلیم‌های قدیم آناتولی از دو تکه جدا از هم تشکیل می‌شدند که در نهایت این دو تکه به هم دوخته شده و گلیم کامل می‌شد. در شکل ۱۶ آشکار است که دو تکه، جداگانه بافته شده و سپس از طول به هم چسبانده شده‌اند. بسیاری از متخصصان عقیده دارند که گلیم‌های دو تکه، نتیجه کوچک بودن دار بافتگی در گذشته بوده که موجب می‌شده است گلیم را در مرحله بیافند. به دلیل شیوه خاص بافت در این گلیم‌ها، تجزیه و تحلیل هر تکه به تنهایی، نتایج جالبی در بر دارد. می‌توان گفت بافتده در هر تکه نقوش را به طور مستقل و کامل طراحی کرده و بافته است. در شکل ۱۶ و ۱۷ می‌توانیم یک نمایش بسیار استلیزه شده از الهه مادر را ببینیم که در هر تکه گلیم سه بار تکرار شده است. هر الهه با یک سر بسیار کوچک، بازوهای خم شده به سمت داخل و پاهای جدا از هم و گستردگی به نمایش درآمده است. علاوه بر شش الهه که در زمینه گلیم به صورت مثبت دیده می‌شوند، در پس زمینه و فضای منفی گلیم نیز ما شاهد چهار الهه دیگر به رنگ سفید هستیم (شکل ۱۷b). شکل ۱۷c همان پیکره را نشان می‌دهد و از یک نقاشی روی گچ در چتل هویوک گرفته شده است.

تصویر ۱۶: گلیم آناتولی.

تصویر ۱۷: ج: تصویر الهه نشسته در گلیم؛ تصویر الهه‌ای که به گردن دو پرنده چنگ زده است چ: نقاشی دیواری در چتل هویوک، هزاره ششم ق.م.

قرمز رنگ هستند که به صورت رمزی و سمبلیک برای انتقال برخی باورها به نمایش درآمدند و رشد عقلانی نسبت به دوره دیرینه سنگی رانشان می‌دهند (Davies, 1993). بر طبق این نظریه گلیم آناتولیا که زاده این فرهنگ و سنت است حاوی نقوش مذهبی و سمبلیک می‌باشد که به دوران نوسنگی و حتی پارینه سنگی می‌رسد (Bennet, 1990, 177).

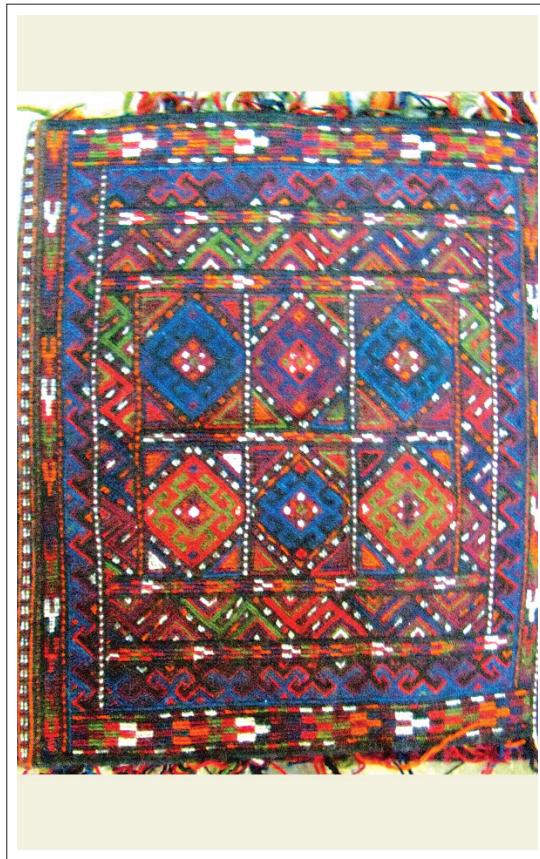
تصویر ۱۵: الهه، چتل هویوک، ۶۰۰ تا ۵۵۰ ق.م.

همشه
ماه

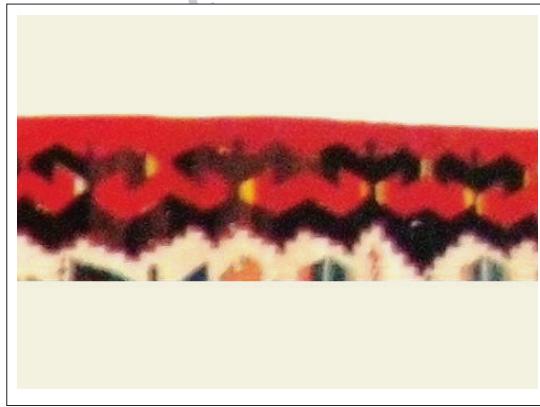
۳۰

برخی از محققان بعدی از جمله یان هادر (Ian Hodder) نظریه ملارت را رد کردند. او برای اثبات گفته خود یک فصل کامل را برای حفاری یک خانه اختصاص داد. هادر و تیمش در ۲۰۰۴ و ۲۰۰۵ میلادی به این نتیجه رسیدند که نظریه ملارت اشتباه است. هادر اشاره کرد که محل باستانی چتل هویوک اطلاعات کمی از فرهنگ مادرسالاری یا پدر سالاری دارد (Butler, 2005, 127).

الهه مادر در گلیم آناتولی و بافته‌های کردی خراسان پیکره‌های الهه‌ها که به گفته ملارت مضماین اصلی گلیم آناتولیایی را تشکیل می‌دهند. شکل‌های کم و بیش استلیزه شده‌ای هستند که با نقوش انسان‌نمای دیگر پیچیده‌تر شده‌اند. در اکثر گلیم‌ها شاهد حضوری غالب و حکم‌فرما هستیم که اصل مادرانه را به عنوان منبع حاصل خیزی و دگردیسی اثبات می‌کند. یک دعا منسوب به ایسیس (Isis)، بزرگ‌ترین الهه مصر قدیم عبارت است از: من مادر کل طبیعت هستم. بانوی همه عناصر، ریشه و آغاز زمان، دارای رتبه اول در میان ساکنان بهشت، سرآمد الهه‌ها و خدایان، بلندی‌های درخشان آسمان، نسیم روح‌بخش دریا، سکوت حزین جهان دیگر و من کسی هستم که بر تمام آن‌ها برطبق میل و اراده خودم فرمان روایی می‌کنم. این کلمات معنای ژرف الهه را آشکار می‌کنند و آن چیزی که در گلیم آناتولی می‌بینیم، چیزی نیست جز تمثیلی از تصاویری که در این دعا می‌توان پیدا کرد (Electa, Abbeville, 1994, 25).

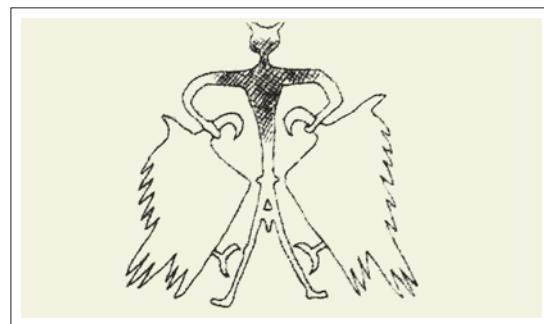

تصویر ۲۱: گلیم کردی، خراسان شمالی.

تصویر ۲۲: جزئیات گلیم شماره ۱۶.

با توجه به حاشیه طولی گلیم تصویر ۱۶، می‌توانیم شباهت‌های بیشتری را با گلیم‌های کردی خراسان پیدا کنیم. حاشیه گلیم تصویر ۱۶ با گلیم کردی تفاوت کوچکی دارد و آن خط کوچک عمودی است که در وسط نقش دیده می‌شود (تصاویر ۲۲ و ۲۳). با مقایسه آن با تصویر الهه می‌توانیم به این نتیجه برسیم که این نقش می‌تواند همان نقش الهه با پاهای گستردۀ باشد (تصویر ۲۴). برداشتی که از این نقش به عنوان شاخ قوچ در این منطقه شده است، نقش آن نیز به طبع این برداشت، کمی تغییر کرده است.

تصویر ۱۸: نقاشی دیواری، چتل هویوک، هزاره ششم ق.م.

نقش مشابه و خلاصه شده گلیم شماره ۱۶ را می‌توانیم در برخی بافت‌های خراسان شمالی نیز بینیم (شکل ۱۹). کردهای این منطقه هنوز تعدادی از نقوش رایج در موطن اولیه خود را در بافت‌هایشان استفاده می‌کنند. هرچند تحت تأثیر همسایگی با قبایل دیگر نظیر ترکمن‌ها و بلوج‌ها بسیاری از نقوش قدیمی خود را به فراموشی سپرده و نقوش جدیدی جایگزین آن‌ها کرده‌اند.

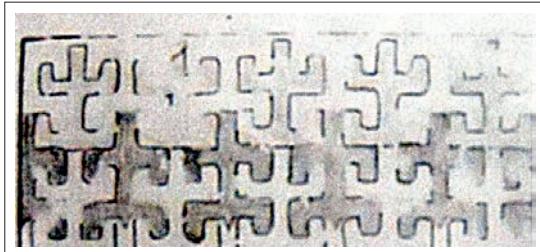

تصویر ۱۹: قالی کردی، خراسان شمالی.

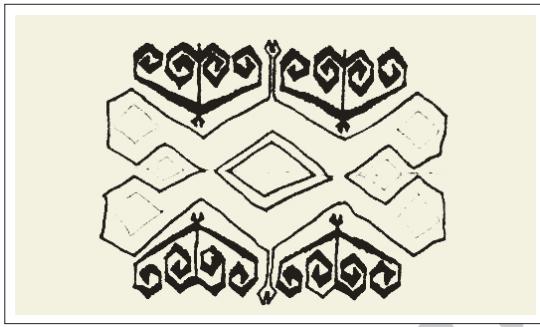

تصویر ۲۰: جزئیات گلیم شماره ۱۶.

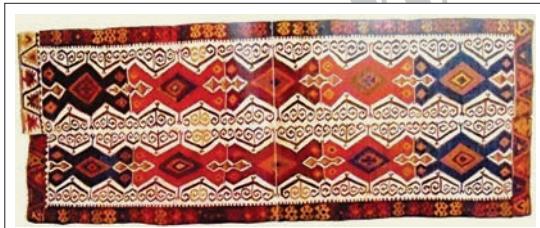
در فرسک‌های چتل هویوک، و در شکل‌های استلزیزه شده گلیم‌های آناتولی، ترکیب دو جنس نر و ماده در وجود الهه به تصویر درآمده است. در شکل ۲۵ شاهد الهه‌هایی هستیم که با درونگ خاکستری کمرنگ و پرنگ به نمایش درآمده‌اند. فیگورهای کمرنگ فاقد نشان نرینگی و فیگیورهای پرنگ دارای نشان هستند. هم‌چنین در گلیم شماره ۲۶ و در جزئیاتش (شکل ۲۷) می‌بینیم که دو الهه در پایین دارای سر، بدن، بازو و پا هستند در حالی که دو فیگور بالایی علاوه بر این‌ها دارای نشان نرینگی نیز هستند.

تصویر ۲۵: نقاشی دیواری، چتل هویوک، هزاره ششم ق.م.

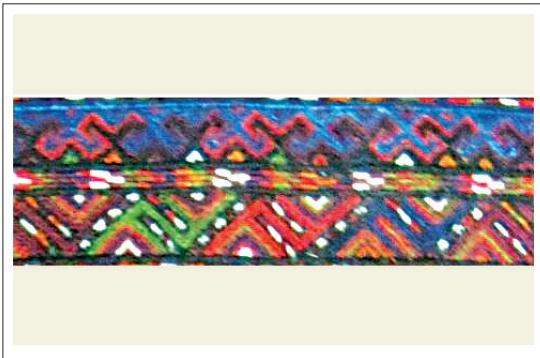

تصویر ۲۶: جزئیات گلیم شماره ۲۷.

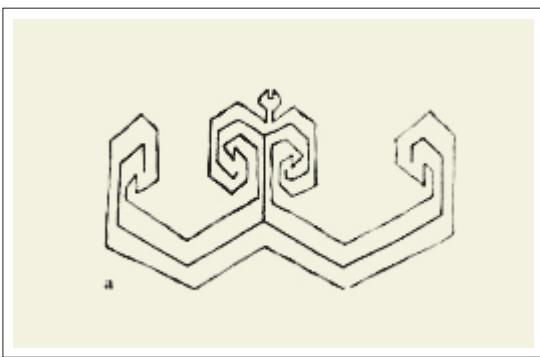

تصویر ۲۷: گلیم آناتولی.

الهه در حالت نشسته مانند بیشتر شمایل‌های قدیمی، الهه‌ها در گلیم آناتولی اغلب در حالت نشسته به نمایش درآمده‌اند. در این گلیم‌ها پاهای آن‌ها گسترده شده و تقریباً در امتداد یک خط افقی هستند. همان‌طور که در شکل‌های ۲۵ و تصاویر دیواری چتل هویوک شاهد هستیم (شکل‌های ۲۶ و ۲۸)، پیکر نشسته معنای دارا بودن و مالک بودن را دارد و هم‌چنین بر قادر و توانا بودن نیز دلالت می‌کند. بنابراین مشخص است که حالت نشسته در زمان‌های دور، نشانی از قدرت و اهمیت اجتماعی بوده است.

تصویر ۲۳: جزئیات گلیم شماره ۲۱.

تصویر ۲۴: تصویر الهه در گلیم.

الهه مادر سمبیلی از دو جنس زن و مرد یکی از ویژگی‌های مهم الهه این است که او بازتاب کننده خصوصیات زن و مرد، با هم است و تنها معرف اصل زنانه نیست. او منبع آرکی‌تاپه‌های خداها و الهه‌ها است و در یک وجود هم به خورشید وابسته است (سمبل مردانگی) و هم به ماه (سمبل زنانگی). در دوره‌های بعدتر تاریخ، الهه یا مادر بزرگ به دو آرکی‌تاپ تقسیم شد. و یک سری از الهه‌ها و خداها با نام‌ها و کاربردهای مختلف ظاهر شدند. برای مثال، در مذهب مصری، گِب (Geb)، اُس (Os)، اُسیریس (Osiris) و سِرت (Set) چهار خدای مرد و در فرهنگ یونانی، دِمِتر (Demeter)، آفرُدیت (Aphrodite)، آرتمیس (Artemis) و آتن (Aten) (الهه‌های زن به جود آمدند. قبل از این جدایی الهه یک زن و مرد، با هم بود. بدون توجه به جزئیات این مفهوم، تحقیق درباره سمبل‌ها و تاریخ مذاهب که نیاز به توجه به تصاویر پارینه‌سنگی و نوسنگی دارد و در آن‌ها سمبل‌های مادینگی و نرینگی باهم به نمایش درآمده‌اند. امری بعيد به نظر می‌رسد. بدون آشنایی با این اصل ما قادر نخواهیم بود که بفهمیم چرا ایسیس اغلب با خورشید و دو ماه هلالی شکل بر روی سرش به نمایش درآمده است و یا چرا گردن مجسمه سیبل (Cybele)، آراسته شده است (Electa, Bccbwgkbb, 1994, 25).

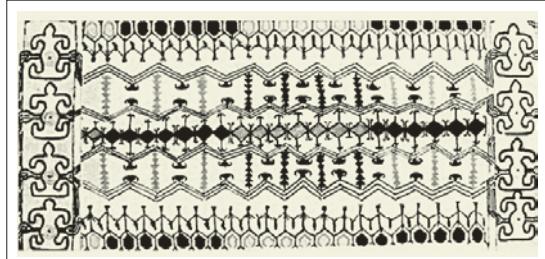
تصویر ۲۰: جاجیم، کردی، خراسان شمالی.

تصویر ۲۱: جزئیات گلیم تصویر ۲۰.

تصویر ۲۲: جزئیات گلیم شماره ۲۰.

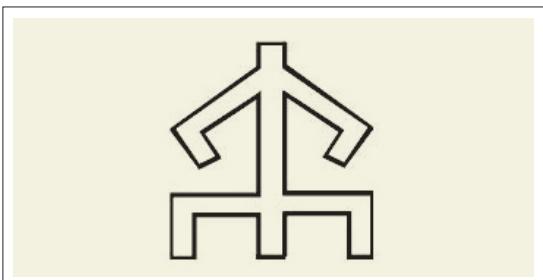

تصویر ۲۳: نقاشی دیواری، چتل‌هویوک، هزاره ششم ق.م.

تصویر ۲۸: نقاشی دیواری، چتل‌هویوک، هزاره ششم ق.م.

تصویر الهه نشسته با پاهای جدا از هم، به گونه‌ای که تأکید بر عضو تناسلی دارد، می‌تواند اشاره‌ای بر جنبه جنسی الهه و همچنین نحوه تولد و زایمان باشد. مردم نوسنگی هیچ ارتباطی بین مقاولت جنسی و حاملگی نمی‌دیدند و لذت جنسی چیزی بود که به عنوان هدیه الهی، ارزش خودش را داشت. در حقیقت این جنبه رمزآلود و غیر عقلانی که تأثیر بزرگی بر روی اجداد ما داشته، آن‌ها را به قدرت جادویی و مذهبی آمیزش، متلاعده می‌کرده است. همچنین از آن‌جا که یکی از دلایل پرستش الهه، قدرت باردار شدن و به دنیا آوردن فرزند بود، این جنبه از الهه نیز مقدس بوده است. همچنان که در برخی از بافت‌های خراسان شمالی صراحتاً تولد فرزند نشان داده شده است (تصویر ۲۹). پس این پیکرها در گلیم از خوشی حاصل خیزی و باروری حکایت می‌کنند.

تصویر ۲۹: تصویر زن در حال زایمان از بافت‌های کردی خراسان شمالی.

تصویر پیکره نشسته الهه در جاجیمهای کردی خراسان شمالی نیز وجود دارد. اگر چه مشابه این تصویر در گلیمهای آناتولی موجود نیست و تنها در نقاشی‌های دیواری چتل‌هویوک دیده می‌شود (شکل ۳۱). در جاجیم زیر، ما شاهد دو نوع فیگور هستیم که هر دو زن هستند و با مقایسه آن‌ها با نقوش دیواری چتل‌هویوک می‌توان فهمید که یکی از آنها که مشابه نقوش چتل‌هویوک است (شکل‌های ۲۵ و ۲۸ و ۳۳)، مرتبط با فرهنگ زن‌سالاری می‌باشد.

نتیجه‌گیری

با توجه به تجزیه و تحلیل چند گلیم آناتولی و مقایسه آنها با آثار مکشوفه از چتل‌هیویک می‌توان گفت: نقش الهه مادر و یا نقش انسانی که بسیار نزدیک به الهه است در گلیم‌های آناتولی دیده می‌شود که با توجه به این موضوع می‌توان نتیجه گرفت، بسیاری از نقوش رایج در گلیم آناتولی تاریخی طولانی دارند و حداقل به دوران نوسنگی می‌رسند. کردهای خراسان شمالی که در دوره صفوی از منطقه قفقاز به خراسان مهاجرت کرده‌اند، پس از گذشت چندین قرن هنوز بسیاری از نقوش بومی و محلی خود را فراموش نکرده‌اند و تحقیقات بیشتر در مورد نقوش کردی رایج در خراسان شمالی می‌تواند حاوی اطلاعات جالبی درباره ریشه این نقوش باشد که گاه پیشینه آن‌ها را به دوران نوسنگی می‌رساند. آموزش قالی‌پافی در شرق به صورت سینه به سینه است و معمولاً از مادر به دختر انتقال پیدا می‌کند. از این‌رو، بسیاری از نقوش در این هنر هنوز به صورت دست نخورده باقی مانده است. این موضوع را بیشتر می‌توانیم در دست‌بافت‌های عشایری و روستایی ببینیم که کمتر در معرض تغییر بوده‌اند. در نتیجه نقوش روی دست‌بافت‌ها می‌توانند منبع بسیار خوبی برای گشودن رمز و رازهای مربوط به باورها و آثین‌های زمان‌های بسیار دور و حتی قبل از تاریخ باشند.

فهرست منابع

- 4-Batler, Michael, **The Goddess and the Bull**, Free Press, New York, 2005.
- 5-Mellaart, James, **The Goddess of the Anatolia 2**, Eskenazi, Milan, 1989.
- 6-Mellaart, James, **Some notes on the prehistory of Anatolian Kilims**, B. Frauenknecht, Early Turkish tapestries, 1984.
- 7-Davis, Peter, **Antique Kilims of Anatolia**, published by Rizzoli, New York, 1993.
- 8-Bennet Lan, **The Mistress of All Life**, Hali 50, 1990
- 9-Walker, Barbara G., **The Woman's Encyclopedia of Myths and Secrets**, HarperCollins, New York, 1983
- 10-Rountree, Kathryn, **Archaeologists and Goddess Feminists at Çatalhöyük: An Experiment in Multivocality**, Journal of Feminist Studies in Religion, Volume 23, Number 2, 2007.
- 11-Rigoglioso, Marguerite, **The Disappearing of the Goddess and Gimbutas**, 2007.
- 12-A Critical Review of The Goddess and the Bull, **The Journal of Archeaeomythology**, Volume 3, 1
- 13 - Mellaart, J. **Excavations at Çatal Hüyük**, first preliminary report: 1961. *Anatolian Studies*, vol. 12, pp. 41-65, 1962.
- 14- Mellaart, J. **Excavations at Çatal Hüyük**, second preliminary report: 1962. *Anatolian Studies*, vol. 13, pp. 43-103, 1963.
- 15- Mellaart, J. **Excavations at Çatal Hüyük**, third preliminary report: 1963. *Anatolian Studies*, vol. 14, pp. 39-119, 1964
- 16- Mellaart, J. **Excavations at Çatal Hüyük**, fourth preliminary report: 1965. *Anatolian Studies*, vol. 16, pp. 15-191, 1966.
- 17- Mellaart, J. **Catal Huyuk: A Neolithic Town in Anatolia**. McGraw-Hill, London, 1967.
- 18- Hodder, I. "New finds and new interpretations at Çatalhöyük". *Çatalhöyük 2005 Archive Report*. Catalhoyuk Research Project, Institute of Archaeology, 2005.
- 19- Hodder I. **The Leopard's Tale: Revealing the Mysteries of Çatalhöyük**, Thames & Hudson London, 2006.
- 20- Hodder, I. "A Journey to 9000 years ago". http://www.turkishdailynews.com.tr/article.php?ene_wsid=93856 Retrieved 2008-08-07, 2008.